

skulde troe, at Virkningen deraf vilde være fuldt saa stor, som han sluttede med at udtale. Jeg troer, at naar der igjen skulde blive Tale om at bringe saadanne Offre, ville Thyerne være beredte paa at bringe dem, og jeg vil haabe, at Forhandlingen om denne Lov paa dens forskjellige Stadier vil vise, at man ikke vil staae tilbage i Beredvillighed til at bære og saavidt gjørligt fordele over hele Landet de Byrder, som der paa denne Maade forlods maae falde paa den Befolkning, der meest er udfat for Krigsbyrden. Men jeg tilflaer, at det vilde være mig paafaldende, om man, medens man troer — hvad der er Tilfældet med mig og vistnok med Mange — at en god Aand og en god Villie er tilstede hos Thyerne, Fyenboerne og overhovedet hos dem, der vilde faae Erstatning, saafremt denne Lov skulde blive vedtaget, skulde vise sin Stemning over for denne gode Villie paa den Maade, at man gif hen og forkastede denne Lov, og altsaa vægrede sig ved at tage sin Part af de Byrder, som Krigen med Nødvendighed har lagt paa enkelte Dele af Landet. Man har sagt, at man ikke skal kjøbe Patriotisme ved at betale en saadan Erstatning, men det er ganske vist, at man ikke viser Patriotisme ved at nægte at betale den. Det er dette, man skulde gjøre sig ret klart, at det ikke er patriotisk at nægte en saadan billig Erstatning som den, hvorom der her er Tale.

Jeg har egentligt forlangt Ordet, fordi det var mig om at gjøre at svare det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), som under Sagens anden Behandling kom med nogle Bemærkninger, der foranledigede mig til at forlange Ordet, men ved en foretagen Afslutning blev jeg hindret i at faae det, skjøndt jeg havde forlangt det. Det ærede Medlem udtalte nemlig nogle Betragtninger over hele denne Sag, som efter min Mening ere saa feilagtige, at det maa være vigtigt for dem, der holde paa Lovforslaget, at faae disse hans Betragtninger imødegaaede. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at „da Loven af 17de November 1865 om Krigsfadeseerstatning til Sylland udkom, troede vi her at have gjort Alt, hvad der billigt kunde gjøres, for at erstatte Behøverne af de paagjældende Lands-

dele det Tab, de havde lidt, og der var dengang ikke Tale om yderligere Erstatning,“ — sagde det ærede Medlem. Jeg veed ikke, paa hvis Vegne det ærede Medlem brugte det Udtryk, at „vi troede dengang, at have gjort Alt, hvad der med Billighed kunde forlanges“, men ganske sikkert er det, at det ikke forholder sig saaledes, som han fortalte os, idet han nemlig tilspøiede, at den 31te Mai ifjor var der et Medlem, der stillede en Forespørgsel til Ministeren om denne Sag, og i Betragtning af denne Forespørgsel har saa Ministeren forelagt dette Forslag. Den Sag, der her foreligger til Behandling, er nemlig ikke først kommen frem ved den Forespørgsel, jeg ifjor tillod mig at stille; tværtimod blev der allerede ved den allerførste Behandling af Krigsfadeseerstatningsloven af 17de November 1865 i Rigsraadets Folkething gjort opmærksom paa, at det var ønskeligt at udvide den dengang af Regjeringen foreslaaede Erstatning til forskellige andre Forhold. Der blev saaledes af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgkreds (Wille) talt om at give Erstatning til de Handlende, der maatte have lidt derved, at deres Varelager var blevet dem berøvet af Fjenden, og der var ikke mindre end to Medlemmer, nemlig det daværende Medlem for Veile Amts 4de Valgkreds (S. Christensen) og det Medlem, som endnu repræsenterer Obense Amts 3die Valgkreds (N. Andersen), som ved Sagens første Behandling bragte det Spørgsmaal paa Bane, der nu foreligger os her idag, nemlig om Erstatning for de Kjørseler, der vare hvede til den danske Hær. Fjænd Sagen var bleven afgjort af Rigsraadets Folkething, var der allerede i dette stillet en Forespørgsel om den samme Sag af et tredie Medlem, nemlig det daværende Medlem for Hjørring Amts 5te Valgkreds (L. Jensen). Han fik det Svar, idet han henvendte sin Forespørgsel til Finansministeren, at denne maatte ansee denne Sag for hørende under Indenrigsministeren, og dette samme Medlem, der tillige var Medlem af Rigsdagens Landsting, benyttede saa denne sin Stilling til at bringe Sagen frem for Indenrigsministeren, hvilket skete i Begyndelsen af Februar 1866. Jeg vil haabe, at det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 3die Valgkreds (A. Hage), som jevnlig medde-